

Catedrala ortodoxă

RENAȘTEREA

ORGAN NAȚIONAL-BISERICESC SAPTAMANAL

Abonamentul anual: 400 Lei

Director: Pr. N. VASIU

Redacția și Administrația:
ALBA-IULIA, Str. Avram Iancu 3

No. 3648—1941.

Comunicat

In temeiul adresei Nr. 56.727 din 20 Octombrie a. c. Ministerul Cultelor, Onorata preoțime din Vicariat este încunostințată să înainteze la Oficiul protopopesc în drept, până la FIX 4 NO-EMVRIE a. c. în vederea salarizării nouă, următoarele acte privitoare la situația copiilor de preoți:

I. Cazuri de prelungire peste 16 ani, pentru primirea alocației de 500 lei de copil:

- Extrasul de naștere al fiecărui copil;
- Certificat că copilul este în viață;
- Certificat de școlaritate, eliberat de școala unde este înscris copilul, sau dacă este la o meserie dela patron.

II. Cazuri de prelungire până la 25 ani:

- Aceleași acte prevăzute la p. 1 lit. a) b);
- Certificat eliberat de organele fiscale pentru venituri proprii de 1.000 Lei, dacă-i la țară și de 2.000 Lei dacă-i la oraș.

III. Cazuri de infirmitate pe toată viața:

- Extract de naștere;
- Certificat medical, eliberat de medicul primar al orașului sau de circumscripție, după cazul localității;
- Certificat eliberat de organele fiscale pentru veniturile proprii de 1.000 Lei, la țară și 2000 Lei la oraș.

Aceste acte sunt necesare pentru alocarea pentru copil, nu se mai acordă peste 16 ani, împliniți la 1 Octombrie a. c. decât în cazul când copilul urmează o școală sau meserie, nu are venituri proprii mai mari de 1.000 Lei sau 2.000 Lei după localitate, este infirm pe toată viața pe bază de constatare medicală, și în sfârșit, dacă nu-i căsătorit.

Prea Cucernicii protopopi se vor îngriji să procure, pe speșele preoților neglijenți, aceste acte până la data arătată, iar pe ziua de 6 Noembrie a. c. să fie înaintate fără nicio omisiune, la Vicariat.

Alba-Iulia, la 25 Octombrie 1941.

Președinte:
A. L. B. A. B. A.

Secretar:
T. CIURUS

No. 3649—1941

Comunicat

In temeiul adresei Nr. 56.431 din 18 Octombrie a. c. Ministerul Cultelor, se aduce la cunoștința Onoratei preoțimi din Vicariat, să înainteze, prin Oficiul protopopesc în drept, în vederea salarizării nouă, următoarele declarații semnate de fiecare preot în parte:

1) Declarație, cuprinzând următoarele date privitoare la copiii mai mari de 16 ani împliniți:

- Numele copilului;
- Ziua, luna, anul nașterii;
- Arătarea dacă este la școală (unde?) sau meserie;
- Arătarea dacă are un venit mai mare de 1000 Lei fiind la țară, sau 2000 Lei, la oraș;
- Este căsătorit sau nu;
- Este infirm pe toată viața sau nu;

2). Declarație, dacă are două salarii și în caz afirmativ dacă a declarat că prima de asigurare de 5 la sută se reține la salariul cel mai mare;

3). Declarație că a subscris la Imprumutul Reîntregirii, indicând suma subscrisă și anexând chitanța vărsământului. Stabilirea sumei, ce urmează să fie subscrisă, se va face din oficiu, aici, conform instrucțiunilor.

Aceste acte, unde este cazul, se vor înainta la protopopiate imediat, fiind declarații personale și cu răspundere personală, iar Prea On. Oficii protopopești se vor îngriji să le procure, pe orice cale și pe speșele celor neglijenți, încât la rândul lor, să ni le poată trimite, fără nici o omisiune, până la data de 30 Octombrie a. c.

Preoții înșiși să se îngrijescă ca fiecare coleg din parohia vecină să fie în curent cu această dispoziție, fiind în cauză întocmirea statelor de plată pe luna curentă.

Preoții Crainic Aurel din Baica-Română, Constantin Brișan din Poiana-Horia, Cornel Buzura din Someșul Cald și Ioan Stănescu din Someșul-Rece, le vor înainta direct la Vicariat.

Alba-Iulia, 25 Octombrie 1941.

HERBART ȘI EDUCAȚIA PRIN ÎNVĂȚĂMÂNT

În țara noastră, ca de altfel pretutindeni, problema educației a devenit acută. În plin războiu, unele state își revizuiesc sistemul de educație, fiindcă au fost învinse și trebuie să se „redreseze” pentru a-și asigura viitorul, iar altele își modelează generația tineră, potrivit timpului, pentru a-și accentua și mai mult energiile vitale, care le-au adus succesul.

Cu această căutare a unei formule de miracol pedagogic coincide aniversarea a 100 de ani dela moartea marelui pedagog german, Ioan Frederic Herbart, a cărui doctrină a stăpânit timp îndelungat școala românească și mai ales cea din Ardeal.

Se cuvine deci să reîmprospătăm activitatea și meritele didactice ale lui Herbart, ca un omagiu pentru binefăcătoarea sa înrăurire asupra progresului învățământului nostru, chiar dacă este șocotit, acum depășit.

Herbart s'a născut la 4 Mai 1776, în Oldenburg, unde tatăl său a fost consilier de Stat. Prima instrucție și educație i-a făcut-o mama sa, care, pentru a-i fi folositoare, a învățat și grecește. La vârsta de 12 ani se înscrie la liceu și în certificatul anului 1794 corecțiunea a scris următoarele șire: „Dintre toți elevii s'a distins Herbart prin conduita, disciplina, zelul și statornicia sa dovedită în dezvoltarea însușirilor sale naturale”. Când a fost de 17 ani a ținut o cuvântare despre „Cauzele generale care provoacă în state evoluția sau decăderea bunelor moravuri”, discutând ideile pe care, la 1752, le relevase Rousseau. Între 1794 și 1797 urmează studii de drept la universitatea din Iena, dar în același timp studiază și alte discipline, ca filozofie, matematică.

Timp de 3 ani, după sfârșitul studiilor universitare, ocupă funcția de preceptor pe lângă fiii guvernatorului din Interlaken. De și nu avea cunoștințe pedagogice speciale, spiritul de observație și meditația serioasă, cu care se obișnuise din tinerețe, l-au dus la unele principii ce formează sâmburele viitorului său sistem pedagogic.

preconizează, de pe-atunci, că încredințatul trebuie să fie instruit la bine, pentruca să-l poată practica.

În timpul acesta îl cercetează la Burgdorf și pe marele Pestalozzi, sub înrăurirea căruia preconizează principiul că Pedagogia trebuie să se întemeieze pe Psihologie.

La 1802 este abilitat docent la Universitatea din Goettingen, unde rămâne până la 1809. Cursurile sale sunt din domeniul Pedagogiei, însă ideile profesate, după cum spune însuși, sunt a se căuta în cartea lui Niemeyer: „Principiile fundamentale ale educației și instrucției. De-acum susține principiul că educatorul trebuie să-și întemeieze activitatea pedagogică pe Psihologie și Morală. Rezultatul acestor preocupări este una din cele mai importante lucrări publicate de Herbart: „Pedagogia generală scoasă din scopul educației”. (1806).

În 1809 este chemat la Königsberg, deținând până la 1853 catedra marelui filosof Immanuel Kant, deși mai înainte combătuse kantismul, în deosebi teoria libertății transcendente și a formelor intuiției a priori.

Era un spirit enciclopedic și principiul „multiplicității intereselor” găsisse izvor înbelșugat în propriul său suflet. Mare admirator al antichității clasice, mai ales a elenismului, cultiva cu aceeași sârguință fizica, muzica și susținea că „poezia și matematicile sunt cele două izvoare ale educației”.

La 1822 publică principala sa operă psihologică: „Psychologie als Wissenschaft neu gegründet auf Erfahrung, Metaphysik und Mathematik”, iar ultima sa lucrare este: „Schilte de lecțiuni pedagogice”, apărute la 1859, în a doua ediție.

Herbart moare la 14 August 1841, ținând, încă cu câteva zile în urmă, cursul său dela Universitate.

Dintre lucrările și conferințele sale 22 se ocupă cu problemele Pedagogiei, iar restul cu Morală, Psihologia și Metafizica.

Pedagogia este o ramură a Filosofiei și se întemeiază pe Psihologie.

Primejdia sectelor

pentru Țară și Biserică

Noile orizonturi pe cari le deschide războiul sfânt contra bolșevismului, pune în lumină viitorul apropiat al noii Europe, naționaliste și creștine. Biruința Crucii asupra celor fără Dumnezeu și jertfa ce-o plătim pentru victoria definitivă, ne răscolește sufletul și inima asupra zilei de mâine ca să nu mai suferim ce-am suferit.

Trezirea noastră să fie dreaptă. Să eliminăm fără cruțare din mijlocul neamului nostru toate buruienile otrăvitoare de lege și țară.

Neamul românesc a avut dela începutul existenței sale fără strămutare, credința Bisericii drept mărtoare. Nici năvălirile barbarilor nici jugul semilunii, nici amenințările comunismului, n-au clintit credința poporului nostru. Pentru apărarea legii și moșiei strămoșești și-au vărsat sângele, și-au dat viața strămoșii noștri. Ceeace am fost și ceea ce suntem astăzi, se datorește în cea mai mare parte credinței și Bisericii ortodoxe.

Istoria e martoră asupra strâncii legături între Român și creștin ortodox. De aceea schimbarea sau slăbirea credinței ortodoxe este cea mai mare primejdie pentru sufletul poporului român.

Curentul sectelor, cari înpletesc scriptura după felurite și tainice mistificări internaționale, constituie o primejdie religioasă și națională, un atentat la viața noastră etnică. Sectele nu sunt decât reminiscențe camuflerate ale francmasoneriei și comunismului, al căror factor subteran e tot clasicul trădător și vânzător de sânge creștin — Iuda. — Iudaismul masonic a creat comunismul internațional pentru viața politică a țărilor, iar pentru creștinism a iscodit, din răstimpuri, diverse erezii în rândul creștinilor și l-a alimentat diavolește cu scopul vicelan de a prăbuși marea Biserică a Mântuitorului Iisus Hristos. Enorme sume de care dispun sectanții în propaganda lor, nu-s altceva, decât arginții, banșerilor jidovi, de peste hotare.

Sectanții nu au mândria națională. Nu au cultul strămoșilor, reneacă toate tradițiile și datinele creștine, prin cari s'a dezvoltat neamul Românesc. Soldații români mor pentru cruce și icoane, pentru triumful evangheliei și al civilizației. Sectarii urăsc crucea și icoana și sfidează pe preoți. E foarte mare ascămarea în doctrina bolșevică-comunistă cu aceea a sectanților. România se renaște prin ea însăși astăzi, prin forțele ei de veacuri care i-au fost creștința și jertfa. Nu vrem să ni se ia aceste drepturi pentru nimic în lume. Până atunci nu e destul cu vorbele și cu protestările.

Trebuc să trecem la fapte. Dece? Fiindcă s'a văzut în majoritatea cazurilor că sectanții se încăpăținează a nu

recunoaște adevărul credinței noastre, expus clar de specialiștii și teologii marcanți ai Bisericii noastre.

Ei urmăresc un antagonism distrugător de neam, nu de mântuire sau pocăință, cum pretind a se numi.

În multe sate s'au produs zăzani între săteni. Se urăsc unii pe alții. Sunt cazuri că într-o familie, bărbatul să fie sectant, iar femeia nu. De acolo, ceartă și rea impresie în formarea caracterului copiilor lor.

Și atâtea alte cazuri se pot arăta. Primejdia cea mare ce o întâmpină azi Biserica și țara noastră o găsim în rătăcirea „Baptistă”, care prin activitatea ei intensă a devenit foarte periculoasă. Ne întrebăm, cine conduce simbolic în România această sectă?

Pe preoții Bisericii ortodoxe îi miră, până la lacrimi, indolența unora și pasivitatea altora, cari ar trebui să strige acolo unde trebuie, cuvântul meritat al apărării credinței noastre de orice infiltrațiune străină, cu scopuri dubioase.

Căci baptiștii sunt liberi să înființeze organizații locale și să aibă case de rugăcuni oriunde o cer nevoile adepților, fără a fi necesară o autorizație specială.

Până în anul 1940, baptiștii au fost considerați ca asociație religioasă, apoi au câștigat titlul de *Cultul Baptist*, însoțit și de un statut cu multe drepturi onorifice în România.

Ne temem că în scurtă vreme va avea această sectă pretenții și mai mari și îndepărtarea ei va fi și mai greu. Facem apel la chiriarii noștri să convingă personal Ministerul Cultelor și chiar Onor. guvern că, după cum au stărpit cu mână de fier, *Francmasoneria și partidele politice* tot așa, pentru salvarea legii strămoșești a neamului, se cuvine să ștergă definitiv, amestecul sectanților în viața poporului Românesc. În țara Moșilor unde a cloțit atâtea patriotism și înfocată lege creștină, iată că apare și aici secta baptistă ținând adunări publice cum a fost adunarea din Abrud, în primăvara aceasta.

Din timp semnalăm acest lucru, poporul de jos în frunte cu conducătorii lui, ca să se știe ce primejdie ne așteaptă, dacă nu ne apărăm de aceste curente distructive.

Pr. IFRIM BORDEA

Condiții pentru regenerarea Franței.

Mareșalul Petain, într'un mesaj către școlarii din Franța pronunțat într'o sală de cursuri din Perigny și radio-difuzat, a spus între altele:

„Tineri elevi din școlile Franței, dacă am dori să vă vorbesc astăzi este datorită faptului că trebuie să știți că eu contez pe voi spre a mă ajuta să reconstruiesc Franța și să fac din poporul francez un popor leal și cinstit.

Imi trebuie fete și băieți curajoși pentru ca să întreprind lupta împotriva a doi din acești adversari. Primul este uitarea *bunelor hotărâri*. Vă cer să le păstrați în voi oricând de mulți timp ar trebui. Și aceasta este ceea ce ne lipsește puțin francezilor, fiind o calitate foarte importantă și foarte trebuitoare în viață, permițând celor ce o posedă să reușească mult mai bine decât cei cari nu o au.

Al doilea adversar împotriva căruia trebuie luptat, este *nelealitatea în școală*. Sunt tristat la gândul că unii dintre voi nu rezistă la ispita de a copia sau de a înșela pentru a obține note bune. Aceasta este o greșală care vreau să înceteze. Dați exemplu bun chiar dacă în trecut v'ați lăsat târâți în această greșală. Răscumpărați-o rezistând în viitor și mai mult ispitei: trebuie să știți că în viața voastră aveți de spus „nu” tuturor felurilor de ispite.

Deaceea vă spun și vouă ceea ce spuneam soldaților mei în celălalt război: curaj, nu cedați. Vă cer ca prin aceste două feluri de a fi, să mă ajutați. Puteți să o faceți oricât de mici ați fi. O faptă bună își are valoarea ei la orice vârstă”.

Timpul servit în război se va socoti întreit în calculul de pensii

„Monitorul Oficial” n-rul 243 din 13 Oct. a publicat un decret lege în sensul căruia:

Art. 4 din legea generală de pensii din 15 Aprilie 1925, se completează cu următoarele alineate:

Pentru toți acei care fac parte, în timp de război, din comandamentele, unitățile și formațiunile armatei de operațiuni, timpul servit se va cocoti întreit în calculul pensiei.

Dispozițiunile alineatului precedent se aplică cu incepere dela 22 Iunie 1941.

Calculul timpului servit în armata de operațiuni se va face pentru fiecare caz în parte, pe baza ordinelor de zi, prin care s'au făcut mutațiile respective.

Când mobilizatul încetează temporar de a face parte din armata de operațiuni, timpul servit în această situație se va calcula numai în dobit la pensie

Biologia în slujba vindecării răniților

Academia de științe română a hotărât să studieze chestiuni științifice de biologie în legătură cu războiul.

Secția biologică și-a inaugurat activitatea cu conferința d-lui dr. V. Gomoiu, tratând despre „Observațiuni și învățăminte din actualul război”.

D-sa comunică Academiei rezultatele la care a ajuns.

Este nevoie ca plăgile de război să fie lăstate deschise, să nu se ma coasă; în trecut războiul profesorul Depage a atras atenția și mortalitatea a scăzut. Din fericire cazuri de acestea au fost puține în actualul război.

Să se evite pe cât este posibil amputațiile; este de preferat un picior vicios decât o amputație ideală.

Să se verifice așa zisele invalidități anterioare.

Să nu se decreteze ușor plăgile așa zise ușoare și grave, multe ușoare pot deveni grave.

Este nevoie ca răniții să-și păstreze biletul de rănit pentru a se ști de ce a fost nevoie de amputație, căci cauzele variază. De asemenea să se facă și fișe speciale când trec prin spitale spre a fi edificat mai bine medicul și chirurgical.

Organismul tolerează foarte bine gloanțele, schije, unele din lipsă de radiografie nici n'au fost văzute de medici și nici simțite de rănit decât când au apărut durerile sau au început a se elimina. Lăsarea de schije, gloanțe bine tolerate la început pot da mai târziu anevrisme, flegmoane, supurații grave și deci la operații riscante.

Prezintă radiografii cari învederează toleranța enormă a țesuturilor; țesutul muscular este cel mai tolerant.

Intervențiile de urgență să nu se mai facă decât cele absolut necesare și nu în dosul imediat al frontului, ci în spitalele din țară, căci azi transportul răniților se face rapid.

Traumatismul și rănirea declanșează apariția unui paludism latent și este bine cercetat febra prin analiza sângelui pentru paraziți spe a nu se confunda cu infecțiuni din plăgi.

Mulți răniți, șocați au prezentat dilatarea pupilei și tulburări vegetative ce s'au ameliorat treptat. Aceste sunt în legătură și cu glandele interne și ar fi bine ca soldații să fie cercetați și din punct de vedere al acestora spre a se ști capacitatea reală a lor.

Comunicarea d-lui dr. Gomoiu este socotită una dintre cele mai interesante și mai importante constatări privitoare la vindecarea răniților.

HERBART ȘI EDUCAȚIA PRIN ÎNVĂȚĂMANT

(Continuare din pag. 1-a)

e o creangă a Esteticii.

Morala se ocupă cu binele și cu răul. Bine e ceea ce ne place din punct de vedere moral, iar rău este ceea ce ne procură neplăcere sau desgust. Este vorba deci despre o judecată estetică și fiindcă după Kant nu există decât un singur bine absolut, voința bună, Herbart stabilește principiul că „valoarea unui om se măsoară, nu după știința lui, ci după puterea lui de a voi”.

Instrucțiunea, învățământul de tot felul, nu prezintă pentru omenire nici un folos, nicio valoare, dacă nu are ca ultimă țintă: un scop moral.

Cunoștințele, ideile trebuie să stea în slujba Moralei, fiindcă numai însușirea virtuților formează omul de caracter, care în definitiv nu este altceva, decât o totalitate de idei armonios puse în acțiune.

Herbart studiază foarte amănunțit cultura morală și este convins că cu cât este omul mai instruit, mai luminat, cu atât este și mai bun și mai virtuos.

Însă binele în sine nu există și elementele, care constituiesc moralitatea, sunt toate produsul experienței și al exercițiului. Căci omul se naște, după Herbart, fără idei morale, fără o voință determinată, fără conștiință morală, cum de altfel nu are nici inteligență sau alte facultăți spirituale primordiale.

Din experiență rezultă cinci idei morale:

a) *libertatea internă*, ca raport între judecată și voință, judecata determinând actele voinței;

b) *perfectiunea*, considerată ca raport de mărime sau intensitate între două idei sau două voințe;

c) *bunăvoința*, ca atitudine de relație între voințele alor două sau mai multe persoane, dintre care una cedează spontan;

d) *dreptul*, ca idee de conflict în relațiile dintre voințe eterogene ireconciliabile;

e) *justiția*, ca sancțiune și compensațiune dreaptă aplicată în conflictele dintre oameni.

Herbart nu contestă existența sufletului, îl privează însă de toate facultățile sale primare și ereditare, încât pentru el a instrui înseamnă, în realitate, a crea, a construi, sufletul individual concret și viu. Cunoștințele devin astfel elemente constitutive ale sufletului. Prin aceasta instrucțiunea și educația este unul și același lucru și într-adevăr, lămurindu-se cu ajutorul cunoștințelor cât mai variate diferitele stări de relație între oameni, voința omenească devine morală sau mai morală, în măsura progresului intelectual realizat.

Chiar cele 5 idei morale nu sunt altceva, decât personificarea, sau spiritualizarea în sensul lui Platon, a voințelor umane, cu urmări însă foarte importante pentru viața socială.

Astfel libertatea internă transpusă pe plan social ne va da o societate fericită și spiritualizată pe care el o numește „besele Gesellschafft”. Ideea bunei voinți va duce societatea organizată la o administrație perfectă, iar principiul perfecțiunii va determina pe fiecare membru al comunității să contribuie cu ce are mai bun la înființarea unui sistem cultural mai desăvârșit, decât cel existent.

Deși idealul educației preconizat de Herbart pornește din considerații subiective, totuși formarea caracterelor este condiționată de mediul social, căci și el recunoaște că educația nu-i altceva, decât formarea individului prin epoca în care trăiește.

Și pentru a înțelege acest fapt nu trebuie să se uite că activitatea lui Herbart coincide cu timpul în care poporul german nu era unitar și suferise convulsii unor înfrângeri repetate. Ca student, el îl ascultase pe Fichte, marele deșteptător al conștiinței naționale a germanilor, iar ca profesor a colaborat la intensificarea acelei mișcări intelectuale, care a pus temelie solidă Germaniei mai târziu.

Educația, în accepția morală a cuvântului, nu era deci în concepția lui un simplu scop mijlocit, un ideal realizabil într-un viitor îndepărtat. Era cea mai solidă pârgie prin care se putea ridica un popor cu energii adormite și de aceea viața sufletească trebuia hrănită și fructificată.

Herbart susține că orice faptă este determinată de o serie de procese de cunoaștere, ca: percepție, apercipție, asociație de idei. Oricât de puternică ar fi însă forța determinativă a acestora, libertatea internă are totuși un cuvânt hotărâtor. Și liber este numai acela, care poate să fie stăpân peste dorințele sale, mai ales dacă acestea contravin conștiinței morale. Din această stăpânire de sine rezultă caracterul și dacă modul statornic de a voi este îndrumat de cele 5 idei morale, atunci se formează caracterul moral, care este suprema țintă a educației.

După ce ne este dată puțința să învățăm în mod sistematic formarea reprezentărilor, după ce e cu puțință și determinarea apercipiilor și a asociațiilor de idei, în mod logic, omul poate să ajungă să fie stăpân nu numai pe viața intelectuală, ci și pe aceea a afectelor și a voinței. Se poate deci forma o viață sufletească ideală și morală, căci există un paralelism evident între acțiunea teoretică și rațiunea practică. Principiul virtuții este a se căuta însă, după

Herbart, într-o necesitate estetică căci „îndată ce o judecată estetică apare în spiritul nostru, ea este simțită de noi ca o forță”.

Pentru ca să se producă însă această judecată estetică este în prealabil necesar ca reprezentările să fie clare și conștiința individului să fie deplin echilibrată, adică să fie un caracter moral.

Herbart susține deci că copilul, în primii ani, nu are niciun caracter și fiindcă acest caracter este în funcție de puterea de a voi, bărbatul are, în general, mai mult caracter, decât femeia.

Caracterul nu se poate dezvolta prin constrângere. Aceasta nu înseamnă însă că Herbart exclude din sistemul său de educație pedeapsa. Dimpotrivă, el admite o gradăție întreagă de pedepse. Dar Herbart susține, foarte just, că o maximă morală nu poate fi rodnică decât, dacă ideea cuprinsă în ea, a fost trăită și pusă în aplicare, adică dacă face parte din autobiografia omului.

Și adevărurile religioase trebuie să fie concepute astfel, pentruca să modeleze sufletul omenească.

Pr. N. VASIU

(Continuare în N-rul viitor).

No. 3429/1941.

COMUNICAT

În conformitate cu dispozițiile reglementare, se aduce la cunoștință că s'a plătit familiei P. C. Protopop Vasile Span, din Baia de Arieș, suma de 15.500 Lei, drept ajutorul convenit și cotizațiile încasate la Vicariat, după fidejertata soției Silvia, decedată la 11 Septembrie 1941.

Acesta este al șaselea ajutor (al doilea ca membră) plătit de Vicariatul nostru în anul acesta.

Alba-Iulia, 11 Oct. 1941.

Președinte,
AL. BABA

Secretar,
Pr. T. CIURUS

No. 5579/1941.

COMUNICAT

Onor. Guvern, preocupat de grija ocrotirii claselor sociale cu venituri fixe, a căutat stabilirea unui echilibru între situația prețurilor și regimul salariilor.

În această situație, guvernul a luat măsuri pentru înfrânarea speculei prin Decretul-Lege pentru „activarea producției, regimul prețurilor, reprimarea speculei ilicite și a sabotajului economic”, și un altul, care face parte din cadrul măsurilor de război, Decretul-Lege pentru „stabilirea prețurilor”.

Această măsură are de scop să ușureze menținerea prețurilor, în special la articolele de primă necesitate, chiar dacă se impun unele sacrificii pentru producător și comerciant, cari sunt datori să facă tot posibilul pentru a produce mai mult și mai eficient, înțelegând că în timp de război trebuie să contribuie alături de Stat, ca să asigure un standard de viață suficient, în special consumatorilor cari nu au posibilitatea să sporească veniturile după ridicarea prețurilor.

De aceea guvernul face apel la întreg personalul aflat în slujba școlii și a Bisericii, ca — fiecare în cercul său — să deslușească tuturor înțelesul și însemnătatea acestei legiuiri la aplicarea căroră suntem cu toții și deopotrivă interesați și să semnaleze deîndată organelor însărcinate cu supravegherea executării dispozițiilor respective, orice abatere ori șovăire ar constata.

Prețuind după cum se cuvine deosebitele însușiri de care în orice împrejurare, atât corpul didactic cât și clerul, au dat permanent dovezi, va avea și de data aceasta concursul nelimitat al acestor vrednici colaboratori, spre a contribui astfel la opera de așezare morală a comerțului, pe care guvernul o întreprinde și care are dealtfel în vedere tocmai ocrotirea intereselor salariaților publici.

Alba-Iulia, 20 Oct. 1941.

Președinte:
AL. BABA

Secretar:
Pr. T. CIURUS

Advenștii la lucru

În fața parchetului Ilfov a ajuns cauza câtorva sectari care au propagat adventismul printre fetițele unei școli normale.

Ziarele din Capitală s'au sesizat, arătând cărmuirii că sectele și sectarii sunt instrumente foarte primejdioase pentru unitatea sufletească a poporului român și au cerut măsuri aspre pentru a stăvili propaganda sectară.

Nici nu s'a terminat acest fapt că în fața instanțelor justiției au apărut alți inculpați, certați cu codul penal.

Aceștia propagau învățăturile adventiste, atacând legile

Țării și credința Bisericii susținătoare de Stat. De astădată otrava era răspândită printre muncitori.

Ceeace se petrece în Capitală se petrece însă și în restul Țării. Sectanții lucrează cu persistență la sate și orașe și chiar dacă este oprită trecerea religioasă, ei samănă samânța buruienii, dela care așteaptă rod în viitor.

Ei lucrează cu multă străduință și viclenie în școli, în birouri, în târguri și oriunde li se dă prilej.

Procoșimea și autoritățile au datoria să fie foarte vigilente în privința activității sectelor.

Informțiuni

Răspuns comunicării radiofonice Budapesta

Postul Budapesta în ziua de 21 Octomvrie ora 21.40, a comunicat că Odesa a fost ocupată fără lupte.

Comunicatele Marelui Antonescu asupra Războiului nostru sfânt și bravilor morți căzuți în luptă, ca și cinstirea Oastei noastre din partea Conducătorilor de popoare cari ne respectă lupta și jertfa, este singurul răspuns pe care avem să-l dăm acelor cari cred că laptele se câștigă prin vorbe și târguri.

Bisericele ortodoxe din Gheorghieni și Miercurea Ciucului transformate în hambare de cereale

Bisericele ortodoxe din Gheorghieni și Miercurea Ciucului au fost transformate de autoritățile ungurești în hambare de cereale, pentru cooperative maghiare.

Inscrierile la școala tehnică de publicitate

Ministerul economiei naționale, aduce la cunoștința celor interesați că Școala tehnică de publicitate, înființată de Camera de comerț și de industrie din București are scopul să formeze în special agenți pentru publicitatea comercială, tehnicieni și funcționari publicitari, redactori, desenatori, decoratori, aranjatori de vitrine și de standuri, de expozitii, de saloane, de târguri de mostre, în general pentru publicitate.

Sunt admiși ca elevi absolvenții a cel puțin 4 clase de liceu sau școli echivalente, negustori și industriași de naționalitate etnică română, preferindu-se cu studii sau cunoștințe de arte frumoase sau studii economice, având serviciul militar satisfăcut.

Cursurile se țin seara între orele 19—21, o zi fiind rezervată vizitelor în întreprinderile de publicitate, tipografii, etc.

Absolvenții și absolventele vor primi un brevet de calificare profesională, singurul care va conferi dreptul de a exercita îndeleptnicirile publicitare. Brevetații Școlii, în afară de faptul că își pot întemeia agenții proprii, pot presta serviciile lor într-o ramură de activitate foarte rentabilă, în care până acum nu au activat decât străini.

Informațiile se primesc zilnic la camera de comerț și industrie din București, Str. Burssei nr. 4, etajul I, Serviciul învățământului.

Fuehrerul felicită pe Dl. Mareșal Antonescu

Adolf Hitler, Fuehrerul Marelui Reich german, a trimis mareșalului Antonescu următoarea telegramă de felicitare pentru ocuparea Odesei:

Conducătorului Statului Român
Mareșal Antonescu

București

Cucerirea Odesei încoronază ca o mândră faptă istorică lupta de eliberare a poporului românesc sub viteaza și înfăptuitoarea d-voastră conducere.

Primiți, pentru acest mare succes, cordialele mele felicitări.

Această faptă de arme românească contribuie în același fel la victoria finală a armatelor noastre unite prin sânge și fier.

Vă salut, mareșale Antonescu, cu sentimente de unire camaraderescă.

Adolf Hitler.

Mareșalul Antonescu, Conducătorul statului român și comandantul de căpetenie al armatei, răspunde cu următoarea telegramă:

Excelenței Sale Fuehrerul
Adolf Hitler

Pentru gândul cald cu care Excelența Voastră a salutată cucerirea Odesei și faptele de arme românești și pentru cuvintele măgulitoare cu care cinstiți loiala contribuție românească la victoria finală a armatelor, vă rog să primiți mărunțirea grațitudinii mele, Armata română este mândră că s'a unit prin sânge și fier cu neîntrecuta armată germană iar neamul românesc privește cu încredere și onoare victoria care, prăbușind comunismul, va deschide Europei drumuri noi de dreptate și unire, prin gloriosul voștru exemplu.

Iar salutului de unire camaraderescă al Excelenței Voastre îl răspund cu lealitatea mea de totdeauna.

Al d-voastră,
Mareșal Antonescu.

Populația Franței

Din numărătoarea cartelelor de alimentație rezultă că în Aprilie 1941 Franța avea 39.302.511 locuitori față de 39.991.429 în Martie 1936. În aceste cifre nu sunt cuprinse departamentele Rinului superior, Rinului inferior și Mosellei.

Din 1936 până în 1941, numărul morților a întrecut pe acela al nașterilor cu 190.740.

Parisul are 2.295.355 locuitori Marsilia 730.000, Lyon 450.000, Nisa 283.000, Toulouse 258.000, Bordeaux 257.000.

O nouă școală de asistență socială în Capitală

Școala superioară de asistență socială „Principesa Ileana” din București, ființează cu scopul să pregătească în mod științific și potrivit unui ideal moral social, personalul tehnic profesional asistență socială și să facă cercetări științifice în domeniul problemelor sociale din țară, observând, analizând și interpretând diferite fenomene sociale problemele generale și speciale de desorganizare socială de la noi.

Instrucția durează 3 ani și este compusă din cursuri teoretice, lucrările practice pe teren, seminare și stagii în diferite instituții sociale.

Diplomatele școlii sunt plasate în servicii sociale aparținând Statului, comunelor și instituțiilor particular.

Se pot înscrie bacalaureatele, ori candidate care posedă titluri cel puțin echivalente bacalaureatului. Pentru înscriere, frecvență, cursuri, etc. se plătește o taxă anuală de 1000 lei.

Școala posedă un cămin cu un total de 21 locuri și o cantină, unde pot lua masa și studențele externe.

În anul școlar 1941—42 școala acordă 12 burse din care 4 sunt rezervate pentru studențele de anul I.

Activitatea pe teren e în curs și cursurile teoretice se deschid pentru anul I-ju la 1. XI. 1941

No. 5610/1941.

COMUNICAT

Onor. Minister al Cultelor, ne avizează că în chestiunea expropriării averilor dela o categorie de evrei, aceste averi se vor atribui în locul prim eroilor și familiilor lor, apoi instituțiilor Statului pentru nevoile lor și în urmă funcționarilor lipsiți de mijloace.

Ce privește pe preoți, ni se comunică totodată, că mulți preoți, chiar și în București, solicită împrumutării cu imobile expropriate dela evrei. Ni se atrage însă atențiunea, că preoții nu pot cere împrumutării cu asemenea imobile, decât numai ceice nu au casă parohială și sesiașe și numai în comuna unde își exercită profesiunea.

În viitor toate cererile se vor înainta prin oficiile protopopesci, cari vor verifica situația.

Alba-Iulia, 20 Oct. 1941.

Președinte:
A. L. B. A. B. A.

Secretar:
Pr. T. CIURUȘ

No. 5561/1941.

COMUNICAT

Aducem la cunoștința preoțimii noastre ordinul On. Minister al Cultelor, Nr. 55.715 din 8 Octomvrie a. c.

„Pentru a se asigura o cât mai deplină legătură între școală și biserică și pentru a face ca elevii să ia o parte efectivă la serviciul divin, conform rezoluțiunii Domnului Ministru General Radu Rosetti, s'au dat dispozițiuni fiecărei școli (primară, secundară, profesională, particulară) să-și alcătuiască un cor bisericesc, care să cânte în mod obligator, în fiecare Duminică, la biserică cea mai apropiată de școală.

„Aceste coruri se vor forma pe confesiuni și vor cânta în bisericile ritului respectiv, fiind de dorit ca din fiecare cor să facă parte un număr cât mai mare de elevi (eleve) ai fiecărei școli.

Potrivit mențiunii rezoluțiunii, toți inspectorii generali, inspectorii și subinspectorii, ca și protopopii, vor asigura executarea întocmai a dispozițiilor de mai sus, protopopii ca și cei dintâi, urmând să trimită până la 15 Noemvrie a. c. rapoarte amănunțite la Consiliul nostru Vicarial”.

În consecință, cerem tuturor preoților ca să ia notă de această dispozițiune salutară și să-și pună tot interesul, ca aceste dispozițiuni salutare și să-și pună tot interesul, ca aceste coruri bisericești să ia ființă necondiționat în fiecare parohie, bine știind că prin această podobă se face o reală educație în sens creștinesc și nu e momentul ca să fim indulgenți față de oamenii și împrejurările, cari s'ar împotrivi acestor dispozițiuni atât de eficace.

Alba-Iulia, 18 Oct. 1941.

Președinte:
A. L. B. A. B. A.

Secretar:
Pr. T. CIURUȘ

No. 5611/1941.

COMUNICAT

Onor. Minister al Cultelor, atrage atenția publicului asupra faptului, că la instituții publice și la particulari există diferite plăci comemorative, busturi, statui, statuete sau alte obiecte de bronz sau alt metal, cari sunt scoase din uz și nu mai sunt folosite, nici de actualitate. Toate acestea fiind astăzi fără valoare, sunt de folos armatei noastre.

De aceea face apel la public, ca să se adune și să se predea garnizoanelor. Comunicăm această preoților noștri, ca în caz că dispun de asemenea obiecte să le adune și să le depună la garnizoanele apropiate, avizându-ne și pe noi despre aceasta.

Alba-Iulia, 20 Oct. 1941.

Președinte:
A. L. B. A. B. A.

Secretar:
Pr. T. CIURUȘ

TIP. „ALBA” Cenzurat